

РЕШЕНИЕ

№ 1723

гр. София, 09.04.2024 г.

В ИМЕТО НА ***ОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 99 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ПЕТРОСЛАВ В. КЪНЕВ

при участието на секретаря СТАНИСЛАВА ИЛ. ЧЕРВЕНЯКОВА като разгледа докладваното от ПЕТРОСЛАВ В. КЪНЕВ Административно наказателно дело № 20231110216863 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН:

Образувано е по жалба на „*****“ ЕООД, ЕИК ***** срещу наказателно постановление № 686712-F686206 от 17.01.2023 г., издадено от заместник-директор на ТД на НАП-София, с което за ***ушение на чл.124, ал.5 от Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС), на дружеството-жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 8073,28 лева на основание чл.182, ал.1 от ЗДДС и за ***ушение на чл.124, ал.5 от ЗДДС, на дружеството-жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 47 031,03 лева на основание чл.182, ал.1 от ЗДДС.

С жалбата се иска отмяна на издаденото наказателно постановление поради неговата незаконосъобразност. Твърдят се допуснати съществени ***ушения на материалния и процесуалния закон в хода на производството. Сочи се, че неправилно било наложено наказание на юридическото лице „*****“ ЕООД, понеже било с по-голям дял в ДЗЗД „***“, вместо на юридическото лице „****“ ООД, което фактически водело счетоводството на ДЗЗД „***“. Освен това нямало доказателства за датата на получаване на двете кредитни известия. Сочи се маловажност на ***ушенията по смисъла на чл.28 от ЗАНН, както и се претендира явна несправедливост на наложените наказания. Алтернативно се иска намаляване размера на наказанията.

В съдебно заседание процесуалният представител на дружеството-жалбоподател поддържа изцяло жалбата и изложените в нея основания за отмяна на издаденото НП.

Заявява, че не било проверено от АНО, кое от юридическите лица, включени в ДЗЗД, действително е водело счетоводството на ДЗЗД „****“. Не претендира разноски.

Процесуалният представител на наказващия орган оспорва жалбата. Моли съда да потвърди наказателното постановление като правилно и законосъобразно. Посочва, че ***ушението било доказано по категоричен начин и нямало значение кое дружество действително е водело счетоводството на ДЗЗД „****“. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е подадена от надлежна страна, в законовия срок, срещу подлежащ на обжалване акт, съдържа необходимите реквизити и производството е редовно образувано пред РС-София, поради което се явява процесуално допустима.

Съдът, с оглед на събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установена следната фактическа обстановка:

На 25.10.2022 г. била извършена насрещна проверка на ДЗЗД „****“ с ЕИК *****, възложена с Резолюция за възлагане на проверка № П-22221422193166-ОРП-001 от 24.10.2022 г. При проверката било установено, че ДЗЗД „****“ е регистрирано по ЗДДС лице и същото било получател на 2 броя кредитни известия, които не е отразило в дневника за покупки за месец юни 2022 г., а именно: кредитно известие № 0000003171/20.06.2022 г., издадено от „****“ ООД *****, с предмет на доставка „80% от авансово плащане, съгласно договор № 72/26.08.2020 г., Обособена позиция № 1“, КИ към фактура № 0000002647/28.05.21 г.“ с данъчна основа в размер на 40 366,38 лева и ДДС в размер на 8 073,28 лева, и кредитно известие № 0000003172/20.06.2022 г., издадено от „****“ ООД *****, с предмет на доставка „80% от авансово плащане, съгласно договор № 72/26.08.2020 г., Обособена позиция № 2, КИ към фактура № 0000002648/28.05.2021 г.“ с данъчна основа в размер на 235 155,14 лева и ДДС в размер на 47 031,03 лева.

Регистрираното лице било длъжно да отрази получените от него кредитни известия в дневника за покупки за данъчния период, през който са издадени. При направена проверка в информационната система на НАП било установено, че получените 2 бр. кредитни известия не били включени в дневника за покупки по чл.124, ал.1, т.1 от ЗДДС на ДЗЗД „****“ за данъчен период 01.06.2022 г. - 30.06.2022 г. и не са намерили отражение при определяне на резултата за данъчния период в подадената справка-декларация по чл.125 от ЗДДС с вх. № 22142898112/12.07.2022 г. с резултат ДДС за внасяне/възстановяване в размер на 0,00 лева. Неотразените кредитни известия № 0000003171/20.06.2022 г. и № 0000003172/20.06.2022 г., издадени от „****“ ООД *****, са довели до определяне на данъка за внасяне за данъчен период месец юни 2022 г. в по-малък размер, а именно с размера на ДДС по двете кредитни известия.

Кредитните известия са намерили отражение едва в дневника за покупки по

чл.124, ал.1, т.1 от ЗДДС и подадената от ДЗЗД „****“ справка-декларация по чл.125 от ЗДДС с вх. № 22142965767/14.11.2022 г. за данъчен период 01.10.2022 г. - 31.10.2022 г.

Доколкото ***ушенията били извършени от ДЗЗД „****“, което е неперсонифицирано гражданско дружество, не е юридическо лице и не може да носи административнонаказателна отговорност, било прието, че такава трябва да понесе водещият (с най-висок дял) в ДЗЗД съдружник - „*****“. ЕООД.

Насрещната проверка приключила с Протокол за извършена насрещна проверка № П-22221422193166-141-001/18.11.2022 г., а ***ушението било извършено на 12.07.2022 г. - датата, на която ДЗЗД „****“ е подало справка-декларация с вх. № 22142898112/12.07.2022 г. за данъчен период месец юни 2022 г. Мястото на извършване на ***ушението било ТД на НАП София, офис Изток - компетентна териториална дирекция на НАП, относно подаването на справка-декларация за ДДС, ведно с отчетните регистри по чл.124 от ЗДДС от ДЗЗД „****“.

На 23.11.2022 г. срещу дружеството-жалбоподател бил съставен АУАН № F686206. ***ушенията, описани в АУАН, били квалифицирани по чл.124, ал.1 от ЗДДС. Актът бил подписан от актосъставителя и един свидетел, след което бил предявен на упълномощено лице, което го подписало без възражения.

АНО счел изложените в акта фактически констатации за доказани и въз основа на него било издадено атакуваното понастоящем наказателно постановление № 686712-F686206 от 17.01.2023 г., с което за ***ушение на чл.124, ал.5 от Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС), на дружеството-жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 8073,28 лева на основание чл.182, ал.1 от ЗДДС и за ***ушение на чл.124, ал.5 от ЗДДС, на дружеството-жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 47 031,03 лева на основание чл.182, ал.1 от ЗДДС.

Изложената фактическа обстановка се доказва по категоричен начин от показанията на свидетелката М. П., както и от приложените по делото писмени доказателства. Свидетелката П. подробно разказа за извършената проверка и констатациите от нея, като показанията ѝ са логични, последователни и непротиворечиви, поради което съдът ги кредитира напълно, а от друга страна те изцяло кореспондират и със събрания по делото писмен доказателствен материал.

Видно от писмените доказателства и водената кореспонденция с „****“ ООД, процесните две кредитни известия са били получени на 20.06.2022 г., поради което се явява неоснователно възражението на жалбоподателя, че нямало доказателства за датата на получаване на двете кредитни известия.

От изложеното до тук може да се направи извод за категорична доказаност на опи***** по-горе фактически констатации, въз основа на събраните по делото гласни и писмени доказателства.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

При съставяне на АУАН и при издаване на атакуваното НП са спазени изискванията, визириани в разпоредбите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН. АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съдържат всички изискуеми от ЗАНН реквизити - описани са ***ушенията и обстоятелствата, при които те са извършени, посочени са дата и място на извършване на деянията, както и ***ушените законови разпоредби и нормите, въз основа на които са определени санкциите. Спазени са сроковете по чл.34 от ЗАНН за съставяне на акта и издаване на НП. Актът е съставен в тримесечен срок от откриване на ***ушителя и в двугодишен срок от извършване на ***ушенията, понеже се касае за данъчни ***ушения. Наказателното постановление е издадено в шестмесечен срок от съставянето на акта. В случая не са налице формални предпоставки за отмяна на обжалваното НП, тъй като при реализиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени ***ушения на процесуалните правила, които да накърняват правото му на защита до степен, даваща основание на съда да отмени оспореното НП само на това основание, без да разглежда спора по същество.

В съставения АУАН е била дадена неправилна правна квалификация на ***ушенията, а именно чл.124, ал.1 от ЗДДС, но при издаване на НП наказващият орган е отстранил тази нередовност по реда на чл.53, ал.2 от ЗАНН и е дал правилна квалификация по чл.124, ал.5 от ЗДДС.

Съгласно разпоредбата на чл.124, ал.5 от ЗДДС, независимо от ал.4, регистрираното лице е длъжно да отрази получените от него кредитни известия в дневника за покупки за данъчния период, през който са издадени, включително издадени от лица, на които е прекратена регистрацията по този закон. За да възникне посоченото задължение не е достатъчно наличието на издадено кредитно известие, а е необходимо същото да е и получено от регистрирано по ЗДДС лице, доколкото разпоредбата визира задължение за отразяване не на всички кредитни известия, а само на получените от него. По делото категорично се доказва от обективна страна, че ДЗЗД „***“ е регистрирано по ЗДДС лице, което е получило на 20.06.2022 г. 2 броя кредитни известия, които обаче не е отразило в дневника за покупки за месец юни 2022 г., а именно: кредитно известие № 0000003171/20.06.2022 г., издадено от „***“ ООД *****, с предмет на доставка „80% от авансово плащане, съгласно договор № 72/26.08.2020 г., Обособена позиция № 1“, КИ към фактура № 0000002647/28.05.21 г.“ с данъчна основа в размер на 40 366,38 лева и ДДС в размер на 8 073,28 лева, и кредитно известие № 0000003172/20.06.2022 г., издадено от „***“ ООД *****, с предмет на доставка „80% от авансово плащане, съгласно договор № 72/26.08.2020 г., Обособена позиция № 2, КИ към фактура № 0000002648/28.05.2021 г.“ с данъчна

основа в размер на 235 155,14 лева и ДДС в размер на 47 031,03 лева. Това е довело до вреди за фиска, тъй като данъкът за внасяне за данъчен период месец юни 2022 г. е бил определен в по-малък размер, а именно с размера на ДДС по двете кредитни известия. Двете кредитни известия са били отразени едва в дневника за покупки за данъчен период 01.10.2022 г. - 31.10.2022 г. Предвид на това от обективна страна е налице ***ушение на чл.124, ал.5 от ЗДДС.

Дружеството по ЗЗД не може да бъде субект на административнонаказателна отговорност и не може да му бъде налагана имуществена санкция. Следователно при констатиране на ***ушение от дружество по ЗЗД, от последното не може да се търси административнонаказателна отговорност, а такава носят неговите съдружници. В тази връзка, при констатиране на ***ушение от ДЗЗД „***“, то административнонаказателна отговорност не може да се търси от него, а такава следва да понесат лицата, участващи в дружеството, както е процедирал административнонаказващият орган и е наложил имуществена санкция на един от съдружниците „*****“ ЕООД. Това в случая е съдружникът със значително по-големия дял от 99,99 % в ДЗЗД „***“, а другият съдружник „****“ ООД е само с 00,01 %, предвид на което правилно е бил санкциониран „*****“ ЕООД. Съгласно практиката на ВКС, то съдружниците в ДЗЗД отговарят спрямо трети лица съобразно процентното си участие в ДЗЗД, но в това производство и при налагане на административно наказание, няма как буквално да се приложи това и санкцията да бъде процентно определяна съобразно дяловото участие на съдружниците в ДЗЗД, като в много случаи наказанията не са фиксирани, а имат долна и горна граница. Не може да се приеме и становище, че след като ДЗЗД не може да носи отговорност, то не трябва да бъде наказвано никое лице, понеже това би означавало всякакви неправомерни действия, извършени от ДЗЗД, да остават ненаказани. Както примерно при извършване на ***ушение по ЗДвП с МПС, което е съсобственост на две физически лица, може да бъде наложено наказание на всяко едно от тях, в качеството му на собственик на автомобила, така и тук може да бъде ангажирана административнонаказателната отговорност на всяко от двете дружества участници в създаденото ДЗЗД. В този смисъл е и практиката на касационната инстанция – Решение № 3697 от 08.06.2021 г., постановено по КНАХД № 3504/2021 г. по описа на АССГ, XXIII касационен състав.

Отговорността на юридическите лица е обективна и безвиновна, поради което не е необходимо да бъде изследван въпросът за субективната страна на ***ушението и евентуалното наличие на вина. Достатъчно е единствено да е налице ***ушение от обективна страна. Без значение са също така причините и мотивите, довели до извършване на ***ушенията, тъй като те също спадат към субективната страна на деянието. ***ушенията са били извършени поради бездействие на служителите на дружеството, но то е следвало така да организира дейността си, че да не допуска ***ушения на ЗДДС.

Деянията са подробно и пълно описани, правилно квалифицирани и законосъобразно съотнесени към санкционната разпоредба на чл.182, ал.1 от ЗДДС, предвиждаща, че регистрирано лице, което не отрази получен данъчен документ в отчетните регистри за съответния данъчен период, поради което определи резултат за периода данък за внасяне в по-малък размер, се наказва с глоба – за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция – за юридическите лица и едноличните търговци в размер на неначисления данък или на посочения данък в неотразения документ, но не по-малко от 1000 лева. Неизпълнението на посочените задължения е довело до определяне на данъка в по-малък размер за данъчен период месец юни 2022 г. с размера на ДДС по двете кредитни известия – 8073,28 лева по първото кредитно известие и 47 031,03 лева по второто кредитно известие. В тази връзка размерът на имуществените санкции правилно е отмерен на 8073,28 лева за неотразено кредитно известие № 0000003171/20.06.2022 г. с данъчна основа 40 366,38 лева и ДДС в размер на 8 073,28 лева, и в размер на 47 031,03 лева за неотразено кредитно известие № 0000003172/20.06.2022 г. с данъчна основа 235 155,14 лева и ДДС в размер на 47 031,03 лева, които съответстват на размера на определения в по-малък размер данък. Наказанията са във фиксиран размер, поради което съдът не може да ги изменя.

ушенията не следва да бъдат квалифицирани като маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН, тъй като все пак трябва да бъде отчетен срокът на закъснение от 4 месеца, който значително е надхвърлил законоустановения срок за изпълнение на задълженията. Освен това ***ушенията не се отличават с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други деяния от същия вид. **
***ушения са резултатни и са довели до вредни последици, а именно до определяне на данъка в по-малък размер за данъчен период месец юни 2022 г. с размера на неначисления данък от 8073,28 лева и от 47 031,03 лева, а това е причинило вреди на фиска, които са били отстранени едва през месец ноември 2022 г.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваното наказателно постановление е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора и с оглед направеното искане от процесуалния представител на наказващия орган за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно. Съгласно чл.63д, ал.4 от ЗАНН, в полза на учреждениято или организацията, чийто орган е издал акта по чл.58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ. На основание чл.27е от ***едбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в

производства по Закона за административните ***ушения и наказания е от 80 до 150 лева. Съдът намира, че следва да се присъди такова в минимален размер, а именно 80 лева, тъй като беше проведено само едно открито съдебно заседание и беше разпитан един единствен свидетел. Това са дължимите разноски за една инстанция, като в случая разноски следва да бъдат присъдени за всяка инстанция, разгледала делото до момента, като то е било разглеждано веднъж от СРС, след това от АССГ и сега отново от СРС, тоест разноските следва да са в общ размер от 240 лева (по 80 лева за всяка инстанция).

Мотивиран от горното и на основание чл.63, ал.2, т.5 и чл.63д, ал.4 от ЗАНН, Софийският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 686712-F686206 от 17.01.2023 г., издадено от заместник-директор на ТД на НАП-София, с което за ***ушение на чл.124, ал.5 от Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС), на „*****“ ЕООД, ЕИК ***** е наложена имуществена санкция в размер на 8073,28 /осем хиляди седемдесет и три лева и двадесет и осем стотинки/ лева на основание чл.182, ал.1 от ЗДДС и за ***ушение на чл.124, ал.5 от ЗДДС, на „*****“ ЕООД, ЕИК ***** е наложена имуществена санкция в размер на 47 031,03 /четиридесет и седем хиляди тридесет и един лева и три стотинки/ лева на основание чл.182, ал.1 от ЗДДС.

ОСЪЖДА дружеството-жалбоподател „*****“ ЕООД, ЕИК ***** да заплати на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - София (ТД на НАП-София) сумата от 240 /двеста и четиридесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за трите инстанции.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____